

Kjöbenhavnsposten.

Redigeret og udgiven af A. P. Liunge.

10de Aarg. Löverdag d. 17. December 1836. № 354.

Forsendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Stænderforsamlingernes Andragender om Danmarks Finanter.

En Afhandling af Bankdirecteur Bang i Dansk Folkeblad Nr. 43 og 44.

(Anmeldt af Algreen - Ussing.)

V.

Vorfatteren omtaler derefter de midlertidige Resourcer til at dække Afdragene paa Statsgjelden; paa hvilke Stænderforsamlingen har hensledet Regeringens Optagelse af Laan paa taalelige Bilkaar vil nu uden Tvivl være en ræn Umulighed for Danmark.

Hvad han siger om Optagelsen af nye Laan, ville vi her gengenge. „Stænderne have først og fremmest fraraadt Optagelsen af nye Statslaan, og dermed visnaak udalt det hele Folks næsten eenstemmige Mening. For den Stat, hvis Finanter ei ere i betydelig Fremstinden, blive nye Laan i Almindelighed en sorgelig Byrde (som kun i Nedsald bør overtages for at undgaae større Onder), med mindre ganske særdeles og heldige Conjuncturer bewicke en Formindskelse af det nye Laans Byrde, saaledes som tilfældet var ved Optagelsen af den første Afdeling af det Wilsonske Laan. Ved Optagelsen af den anden Afdeling af dette Laan maatte Danmark derimod give Forskrivning for 100, heraf betale 3 pCt. Rente, og desuden udrede Provision og Omkostninger alt for 60 pCt.; og hvorvel dette, som Grosserer Nathanson har viist, den Lid var uundgaeligt, efterat man i Tid til de tidligere bedre (men uventet forværrede) Conjuncturer havde op sagt betydelige øldre Laan, som nu absolut skulde dækkes, saa maa man visseligen af al Magt sege at undgaae saadan Ulykke for Fremtiden. Dertil kommer, at Pengemarkedets Tilstand i Europa og Amerika

meget har forværret sig, siden den Noeskilde Petition blev indgivet, og ei tegner til saasnart at forbedre sig. Optagelse af Laan paa taalelige Bilkaar vil nu uden Tvivl være en ræn Umulighed for Danmark.“

Ta visnet have Stænderne, ved at fraraade nye Statslaan, udalt det hele Folks eenstemmige Mening. Men de have ikke blot udalt Folgets Mening; de have ogsaa udalt Kongens Mening. Og dette bor Finantsbestyrelsen vel legge sig paa Hjerte. Kongen kan ikke ville nye Laans Optagelse, efterat han, det er nu mere end tyve Aar siden, har udalt som sin bestemte Willie, at den gamle Gjeld snarest muligt skal ses afbetalt. Efterat Hans Majestæt allerede i det aabne Brev til det kongl. danske Cancelli af 19de Febr. 1814 havde erklaaret, „at den største Indskrænkning og Økonomi skal indføres i enhvert Fag og enhver Green af Bestyrelsen, og derved saavidt muligt folges den af Kong Frederik den Fjerde, høstovlig Thukommelse, antogne Plan“, og efterat Hans Majestæt i samme Aar i Rescript til Finants-Collegiet af 18de August havde tilskendt, „at det er en af de første Gjenstande for Hans landsfaderlige Omhu, at føge Midler, hvorved Finanternes Tilstand, formedelst Indskrænkninger og Spar-sommelighed, kan, uden nye Byrder for Hans Kjære og troe Undersætter, forbedres, og den fornødne Orden i denne, formedelst dens Indflydelse paa de øvrige, saare vigtige Green af Statsbestyrelsen igjen indføres“, og tilføjet, „at Hans Majestæt derfor, som en hellig Pligt, har for sine først og fremmest at anvise Kilder saavel i Sædeleshed til de paa Finanterne hvilende mange uafgjorte Forandringers hastigste Fyldstgjørelse, som i Almindelighed til ordentlig og nødigtagtig Betaling af de bestemte Afdrag og Renter af Statens faste Gjeld“, har Hans Majestæt i Rescript til Finantsdeputationen af 9de Febr. 1816, til Opnælelse af dette Niemed, bestemt, „at saamange af Statens aarlige Indtægter, som behøves, forlodts skulle henlægges ill Renternes Betaaling, og desuden, ved Siden af den synkende Fond, en

trykke os om samme. Ligesom jeg stundom kan synes at sige mere, end jeg mener, saaledes vil huin Forfatter uden tvivl ofte sige mindre, end han mener. Men hans Fædrelandskjærlighed er vist ikke mindre end min, og jeg holder mig overbevist om, at vi begge styre til et og samme Maal: Kongens og Folkets Vel.

Nyheds-Post.

København d. 17de December 1836. — Hs. Kongl. Høihed Prinds Christian har i disse Dage forladt Byen, og begivet sig til de i det nordlige Sjælland værende kongl. Lystslotte. Nogle mene, at dette er for Tagtens Skyld.

— Hr. Rothschilds Ophold her i Staden synes derimod at blive længere, end man først havde troet. Det er derfor intet Under, at en vis engstelig Urolighed mere og mere bemægtigter sig den almindelige Mening, der naturligvis vilde betragte et nyt Laans Optagelse som den første Ulykke, der kunde ramme Folket. En Statsgeld af 130, eller, efter Bankdirecteur Bangs Regning, af 150 Millioner er en frygtelig Byrde for et lille, fattigt Land, især naar der er mere Grund til at antage, at den er tiltagen, end øftagen i den lange Fred, der har udbredt sine Belsigneser over Europa, frygtelig især, naar Regjeringen selv maa tilstaae, at de nødvendige Afsdrag paa samme kun kunne tilveiebringes ved at angribe de faa Reserver af Statens Aktiver, uden at endda de ordinære Indtægter endog kun nogenlunde forslaa til de ordinære Udgifter. Men Gjeldens Forøgelse, efterat alle fire Stænderforsamlinger enstemmigen har fraraadet den, og det i faa determinerede Udtale, som det er muligt at bruge, hvor man kun har Ret til at raade, det vilde i Sandhed være for haardt et Slag, der paa eengang vilse tilintetgjøre Folkets Haab om en bedre Fremtid og dets Tillid til Stænderinstitutionens Virksomhed. Skjønt vi derfor nok begrænse den Frygtsomhed, som saa mange hittre Erfaringer ikke have kunnet andet end efterlade i Folket, saa haabe vi dog tilvisse, at den almindelige Engstelse denne Gang er uden al Grund; men den vil da altid have bevirket saa meget, at alle Vedkommende derved ere blevne overbeviste om Rigtheden af hvad Hr. Bang i Folkebladet har paastaaet, at „de af Folkets Udvigte udtalte Anskuelser leve i Folket med usvækket Kraft, og at Længselen efter de saa meget attraaede Foranstaltninger fra Regjeringens Side — nemlig Nedsettelse af en ikke blot af Embedsmænd befrænde Committee, for at ordne vort forvirrede Finantsvæsen og for at tilveiebringe Ligevægten mellem Indtægter og Udgif-

ter — ikke ved nye Skatter, endnu mindre ved nye Laan, men ved Besparelser alene — endog er tiltagen, efterat alle Stænderforsamlingerne have sluttet deres Forhandlinger, og det Tidspunkt er rykket nærmere, da det maa blive vitterligt, hvorvidt Hs. Majestæt Kongen finder at burde gaae ind paa Stændernes Andragender.“

— Af „Dansk Kunstsblad“, som i den senere Tid har begyndt at levere interessante Notitier under Overskrift af „Dansk Kunst“, sees, at Medaileur Christensen for Tiden arbeider paa Modellen til en Medaille i Anledning af Thorvaldsens til Danmark hjemsendte Arbeider. Dette Sujet, som af Konstakademiet er blevet Konstneren opgivet, har han paa en sindrig Maade behandlet saaledes: Paa Adversen sees Thorvaldsens Portrait i Profil efter Bissens Buste. Paa Reversen seer man i Midten af Medaillen Dana, en siddende majestatiske Figur med Axekrands om Hovedet og et Vaabenstjold ved Siden, modtage Thorvaldsens Amor i sine Arme af en paa en Delphin hvilende Nymphe. I Baggrunden gynger et Skib paa Bolgerne, og i Randen af Medaillen fremstilles de vigtigste af Thorvaldsens Arbeider i Basrelief.“

— I Mai Maaned indløb, midt om Dagen, paa en næsten ubegribelig Maade, den franske Fregat Didon, 60 Kanoner, Vice-Admiral Labretonniere, paa Koralrevene paa Sydsiden af Den St. Croix i Vestindien. Det hed, at Admiralen vilde besee den sjonne Ø, Vestindiens Montpellier, saa nar, som muligt, og at han saaledes kom den alt for nær. Fregatten er et af de deiligste Skibe i den franske Marine, ganse nyt, og havde især gjort en Reise til England med Prinsen af Teonville, hvor det tiltrak sig almindelig Opmarksomhed for den sjonne Construction, Indretning &c. Skibet var kommet saaledes indenfor Revene, at man ei troede at det kunde reddes; man kastede Kanoner og Kugler over bord, dog uden Hjælp. Esterat have arbejdet i 3 Nætter og Dage, opgav man næsten Haabet. Imidlertid var den danske i Vestindien stationerede Orlogsbrig Allart, Capt. Rierulff, kommen til, og ydede kraftig Bistand, og den derværende Skrymand, som var sendt ombord i Admiralskibet, raadde til endnu engang at føre at forcere Skibet med fulde Seil over Corallerne; nogle Gange mistlykkedes det, men Kronedes endelig med Held, og Fregatten kom lykkelig fra sit stemme Stade, uden at have lidt noget Betydeligt. Saaledes reddedes dette kostbare Skib. Den franske Konge skal i denne Anledning have uddeelt adskillige Ordener.

Det Kongelige Theater. — Faften (Løverdag) opføres: Klerkevænger.

Færdig fra Trykkeriet Løverdag Morgen Kl. 10.

Før dette Blad tegner man sig heri Staden paa hjørnet af Abel- og Gothersgade, Nr. 8 i Stuen, og i Provindserne paa alle Kongelige Postkontorer; Prisen er quartalster 2 Kr. 48 f. S. og 2. for indenbydes og 3 Kr. 8 f. Selv for udenbydes Abonnenter.

Trykt i det Peppste Officin, ved J. G. Salomon, Pilestræde Nr. 110.

Thorvaldsens Museums
Smastryk-Samling 1836